

بسم الله الرحمن الرحيم

سياست زدگی به مثابه حقوق بشر

لویسنادہ: امیر حبیبی

پڑوشکر حقوق بشر

سرشناسه : حبیبی، امیر، ۱۳۶۶ -
عنوان قراردادی : ایران. قوانین و احکام
عنوان و نام پدیدآور : سیاست‌زدگی به مثابه حقوق بشر / نویسنده امیر حبیبی.
مشخصات نشر : تهران: افراز، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری: ۲۱۶ص؛ ۱۴×۲۱/۵ص.م.
شابک : 978-984-243-984-5
حیثیت نویسنده : فیما
موضوع : شهید، احمد
موضوع : سازمان ملل متحد، شورای حقوق بشر -- گزارش‌ها
موضوع : حقوق بشر -- ایران -- گزارش‌ها
موضوع : حقوق بشر -- ایران
موضوع : حقوق بشر -- قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
موضوع : حقوق بشر -- حقوق عمومی
رده بندی کنگره : ن ۵۹۹/۵۹۹:۱۳۹۱
رده بندی دیویی : ۴۹۰/۵۵/۲۲۳
شماره کتابشناسی ملی : ۳۰۵۱۵۳

سیاست‌زدگی به مثابه حقوق بشر

نویسنده: امیر حبیبی

ناشر: افراز

نوبت چاپ: اول/ بهمن ۱۳۹۱

لینتوگرافی / چاپ / صحافی: ترنج / تصویر / یکتا

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

تمام حقوق محفوظ است.

فهرست

مقدمه	۷
فصل نخست: کلیات	۵۷
گفتار نخست: سیر پرونده حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران	۵۹
گفتار دوم: روش‌شناسی	۶۷
فصل دوم: حقوق مدنی و سیاسی	۷۵
گفتار نخست: آزادی بیان و حق دسترسی آزاد به اطلاعات	۷۷
گفتار دوم: خبرنگاران و هنرمندان	۸۶
گفتار سوم: زندانیان سیاسی	۹۲
گفتار چهارم: آزادی تجمع و گردهمایی	۹۶
گفتار پنجم: مدافعین حقوق بشر	۹۷
فصل سوم: حقوق اقلیت‌ها و آزادی مذهب	۱۰۱
گفتار نخست: حقوق اقلیت‌ها در قانون اساسی فراتر از اسناد بین‌المللی	۱۰۳
بند نخست: گفتمان اساسی حقوق اقلیت‌ها	۱۰۳
بند دوم: تعریف اقلیت	۱۰۴
بند سوم: حقوق اقلیت‌ها در اسناد بین‌المللی	۱۰۶
بند چهارم: حقوق اقلیت‌ها در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران	۱۰۹
گفتار دوم: نقدی بر گزارشات در مورد حقوق اقلیت‌ها و آزادی مذهبی	۱۱۵
بند نخست: حوزه سیاسی	۱۱۹
بند دوم: حوزه فرهنگی و اجتماعی	۱۱۹
بند سوم: حوزه حقوقی	۱۲۰
بند چهارم: حوزه اقتصادی	۱۲۰
گفتار سوم: جامعه مسیحیان	۱۲۱

۱۲۶	گفتار چهارم: جامعه یهودیان
۱۲۸	گفتار پنجم: جامعه زرتشتیان
۱۳۳	گفتار ششم: سایر فرق
۱۳۳	بند نخست: بهائیت
۱۳۵	بند دوم: دراویش
۱۳۷	فصل چهارم: استقرار عدالت
۱۳۹	گفتار نخست: لایحه جدید قانون مجازات اسلامی
۱۴۰	گفتار دوم: حق دادرسی عادلانه
۱۵۰	گفتار سوم: استقلال جامعه حقوقی
۱۵۱	گفتار چهارم: بازداشتگاه‌ها
۱۵۳	گفتار پنجم: مجازات‌های ظالمانه، تحقیرکننده و اعدام
۱۵۹	فصل پنجم: حقوق زنان
۱۶۱	گفتار نخست: حقوق زنان در جوامع اسلامی
۱۶۷	گفتار دوم: حقوق زن در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
۱۶۹	گفتار سوم: وضعیت حقوق زنان در غرب
۱۷۷	فصل ششم: حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی
۱۷۹	گفتار نخست: تبعیض نژادی
۱۸۰	گفتار دوم: حق آموزش، توسعه اجتماعی و فرهنگی
۱۸۵	بند نخست: اعراب
۱۸۷	بند دوم: آذری‌ها
۱۹۱	فصل هفتم: حقوق کودک
۱۹۳	گفتار نخست: اعدام‌ها، مجازات‌های ظالمانه و تحقیرکننده
۱۹۶	گفتار دوم: ازدواج کودکان
۱۹۹	نتیجه‌گیری
۲۱۵	منابع

سخن از حقوق بشر در مقابل عمل بدان امری بسیار سهل به نظر می‌رسد. ملت‌های بیدار جهان در حال چشیدن ظلم دیکتاتورهای بسیاری قرار دارند، حال آنکه در مجامع بین‌المللی به سادگی می‌توان با یک وتوی ساده هر آنچه را که وجود دارد انکار نمود. آری هنگامی که در نظامات مختلف حقوقی کودکان مجازات می‌شدند و یا دادگاه‌های تفتیش عقاید وجود داشت، اسلام اصل را بر عدم مسئولیت کودکان و برائت بنا نهاده بود، دینی که بنیانش بر کرامت انسانی^۱ است و بشر را اشرف مخلوقات محسوب می‌دارد. چنان مجموعه‌های سترگ حقوق بشری در این دین عزیز وجود دارد که هم‌اکنون نیز سایر نظامات حقوقی راه بسیار طولانی در نبل به این اهداف دارند. از آنجا که هدف اصلی این نوشتار بیداری اذهان عمومی و پاسخ به گزارشات ناعادلانه و سیاست‌زده گزارشگر ویژه حقوق بشر است، از بحث درباره بیداری اسلامی می‌گذرد. لکن متذکر می‌شود که پایه‌های ایدئولوژیکی نظام سرمایه‌داری لرزان است و همان‌طور که سایر مکاتب ساخت بشر دوام نیافته است، این نیز گذراست و پویایی و پایایی مکتب اسلام بیش از پیش قابل مشاهده خواهد بود. شایان ذکر است این آگاهی‌ها، ناآرامی‌ها و ناسازگاری ملت‌ها در نقاط مختلف جهان فقط ناشی از تحقیر و استیصال ملت‌ها نیست، بلکه علت

عمده، توجه به ندای سراسر توحید و عدالت اسلام است که سرتاسر جهان را در بر خواهد گرفت و مستکبران کاری در مقابل حقیقت از پیش نخواهند برد.

در ابتدای کلام اعلام می‌دارد نوشتار حاضر تحشیه‌ای تفصیلی و حقوقی بر بنوایه ستاد حقوق بشر قوه قضاییه به پیش‌نویس گزارش سوم گزارشگر ویژه شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد است. سعی نگارنده در این اثر بر آن بوده که مبانی و چارچوب‌های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران در مورد حقوق بشر حفظ شود و به همین علت است که نقطه‌نظرات ستاد حقوق بشر قوه قضاییه مورد اتکا واقع شده است.

در همین راستا موسسه راهبردی دیده‌بان با تشکیل کمیته حقوق بشر سعی در پاسخ به اتهامات گسترده حقوق بشری داشته است. بر همین مبنا نگارنده که به عنوان پژوهشگر در این کمیته فعالیت دارد با تقویت بنیان‌های نظری و مصادیق علمی مباحث ارایه شده در این مهم گام نهاده است.

نگارنده سازوکار گزارشگری را که به دور از سیاسی‌کاری و به شکل کاملاً حرفه‌ای انجام شود، در امر پاسخ حقوق بشر بسیار مهم می‌داند و معتقد است اگر این سازوکار مصوف از سیاسی‌کاری‌ها و برخوردهای گزینشی به کار گرفته می‌شد، جهان شاهد بی‌عدالتی‌های گسترده، فجایع حقوق بشری و نقض فاحش سازوکارهای حقوق بشری بین‌المللی نبود و این نقض فاحش در مواردی از قبیل: گوانتانامو، ابوغریب، افغانستان، عراق، بحرین، میانمار و برخی دیگر از نقاط جهان به طور مستمر رخ نمی‌داد و این غفلت جامعه جهانی از توجه به حقوق بشر قربانیان، موجب استمرار این تضییع و عدم اجرای صحیح سازوکارهای بین‌المللی شده است. نقض فاحش و سیستماتیک

حقوق بشر در سایر نقاط جهان به حدی به وفور در رسانه‌ها و جراید قابل رویت است که بیم تغییر معنای حقوق بشر در سطح بین‌المللی می‌رود. این نوشتار نیز نگرانی عمیق خود را از برخوردهای گزینشی و سیاست‌زده اعلام می‌دارد. شایان ذکر است، این نوشتار پیرو نشر اکاذیب کثیری در قالب گزارش وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران بر آن شده است تا پاسخی هرچند کوتاه به این مهم دهد تا گامی موثر در راستای تنویر افکار عمومی به صورتی بی‌طرفانه و عادلانه برداشته باشد. قطعاً وجدان‌های بیدار بشری و اذهان بی‌طرف جهانی بیش از پیش مورد خطاب این نوشتار می‌باشد.

سخن از حقوق بشر و کرامت انسانی موجبات آن را فراهم می‌آورد تا به نیم‌نگاهی درباره وضعیت حقوق بشر در جهان معاصر پرداخته شود تا بتوان با عدالت به قضاوت درباره وضعیت حقوق بشر پرداخت. این نوشتار درصدد بیان واقع موجود در جهان معاصر نمی‌باشد، لکن از آنجا که بیم جدی قلب معنای حقوق بشر می‌رود، ابراز نگرانی شدید خود را از این رویکرد گزینشی و سیاست‌زده به حقوق بشر اعلام می‌دارد. به طور نمونه می‌توان به رعایتی چند اشاره نمود که در همین جامعه بزرگ انسانی رخ داده است. از آنجا که این وقایع دهشتناک روح بشری را به درد می‌آورد، بیان آن رنج‌آور و مکدرکننده خاطر است، لکن ذکر شمار کوتاهی از آن‌ها خالی از فایده نیست، اگرچه به نظر نگارنده نگاه‌جانبدارانه به حقوق بشر همچنان ادامه خواهد داشت.

سخن از نقض حقوق بشر توسط رژیم صهیونیستی درباره مسایل انسانی خارج از حوصله این نوشتار است. رژیم صهیونیستی مصداق بارز و اکمل نقض حقوق بشر است که می‌توان اقدامات این رژیم

غاصب را به عنوان سرفصل‌های آموزشی در مراکز عالی آموزشی صلح و حقوق بشر تحت عنوان نقض حقوق بشر به کار بست، البته بعید به نظر می‌رسد که این گستره وسیع و متنوع نقض حقوق بشر قابلیت جمع‌آوری داشته باشد. کشتار در نوار غزه به تنهایی آن قدر دردناک است که ناکارآمدی نهادهای حقوق بشری را به رخ اذهان واقع‌بین جهانی می‌رساند. با این حال براساس گزارش نهادهای حقوق بشری، رژیم صهیونیستی همچنان به نقض حقوق بشر به ویژه حقوق فلسطینی‌های ساکن اراضی اشغالی و همچنین خارجی‌ها به گونه خطرناکی ادامه می‌دهد. به گزارش پایگاه خبری الحیات براساس گزارش یک نهاد حقوق بشری،^۱ در فلسطین اشغالی در حق فلسطینی‌ها تبعیض روا داشته می‌شود و برخی اتباع خارجی نیز به دلیل قوانین نژادپرستانه و همچنین قوانین سخت و ستمگرانه، تحت فشار قرار می‌گیرند. مسئله اراضی فلسطینی‌ها و برنامه‌ریزی برای آن همچنان یکی از مهم‌ترین مشکلات و مسائلی است که فلسطینی‌های ساکن اراضی اشغالی با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند و این خود باعث ایجاد مشکلات زیادی برای ادامه حضور آنان در این منطقه شده است. براساس این گزارش، رژیم صهیونیستی دست به حملات گسترده‌ای ضد آفریقایی‌ها و کارگران خارجی زده و همچنین تصویب قوانین نژادپرستانه نیز مزید بر علت شده و وضعیت رعایت حقوق بشر را وخیم‌تر کرده است و امر به جایی رسیده که به نیروهای پلیس اجازه داده شده است که برخی اتباع آفریقایی را به مدتی نامشخص بدون محاکمه در زندان نگه دارند. با اینکه مقامات رژیم

۱. برگرفته شده از www.humanrights-iran.ir در آذرماه ۱۳۹۱.

صهیونیستی تلاش می‌کنند که رژیم صهیونیستی را به عنوان رژیمی کاملاً دموکرات نشان دهند، اما براساس این گزارش، در اراضی اشغالی آزادی بیان بسیار محدود است و سال جاری شاهد تحول بسیار مهمی در خصوص برگزاری تجمع‌ها و تظاهرات بوده است، زیرا شهرهایی مانند قدس و تل‌آویو شرایط خاصی برای صدور مجوز برگزاری تظاهرات و تجمع و همچنین دایر کردن چادر در اماکن عمومی تعیین کرده‌اند و براساس آن، کسانی که قصد برگزاری چنین تجمع‌هایی را داشته باشند، باید مبالغ زیادی بپردازند و به همین دلیل تنها افراد ثروتمند و متمول می‌توانند تجمع‌های اعتراضی و تظاهرات برگزار کنند. چنین وضعی در رژیم صهیونیستی حاکم است و این مسئله من باب مشت نمونه خروار بیان شده است، والا نقض حقوق بشر در رژیم صهیونیستی بر هیچ یک از نهادهای حقوق بشری پوشیده نیست.

پسندیده است نظری هم بر مدعی جهانی صلح پایدار و حقوق بشر انداخته شود تا این ادعاهای دروغین اندکی با مذاقه افزون‌تری بررسی گردد. طبق اعلامیه جهانی حقوق بشر هیچ کس را نمی‌توان مورد شکنجه قرار داد،^۱ در حالی که بیش از ۳۸۰ هزار بچه خارجی در صد بازداشتگاه مخفی و غیرمخفی در داخل و خارج ایالات متحده امریکا مورد شکنجه واقع می‌شوند که زندان‌های گوانتانامو نمونه‌ای از آن است. همچنین در حمله به عراق، ۲۸۵ هزار نفر کشته و زخمی شدند که بیش از ۶۰ درصد کشته‌ها؛ زنان، کهنسالان و بیماران بودند. کمیسر حقوق بشر در سازمان ملل متحد در گزارشی از نقض گسترده

۱. طبق ماده ۵ اعلامیه جهانی حقوق بشر: «هیچ کس نمی‌بایست مورد شکنجه یا بی‌رحمی و آزار یا تحت مجازات غیرانسانی و یا رفتاری قرار گیرد که منجر به تنزل مقام انسانی وی گردد».

حقوق بشر در ایالات متحده امریکا ابراز نگرانی می‌کند. ایالات متحده امریکا، ۳۵۰ پایگاه نظامی در گوشه و کنار کشورهای جهان دارد^۱ و در تمام پایگاه‌ها، حقوق بشر نقض می‌شود که این اعتراف از جانب دول اروپایی است. همچنین ایالات متحده امریکا حامی دولت تروریست و تروریست‌پرور صهیونیستی است که سابقه‌ای طولانی در ترور شخصیت‌ها را داراست و از اعلام آن نیز بیمی ندارد، البته این ویژگی سنگ‌نگهان از خواسته‌های درونی ایالات متحده امریکا نشأت گرفته است.^۲ نگارنده بر این نکته تاکید دارد که رژیم صهیونیستی رژیم غاصب است، که تابلوی تروریسم است و این غده سرطانی عامل ناامنی در منطقه و گسترش ادبیات جنگ طلبانه و خصمانه گشته است. حال آنکه در انتخابات اخیر ایالات متحده امریکا (انتخابات ریاست جمهوری، ۲۰۱۱) مشاهده می‌شد که رقبای انتخاباتی در حمایت از رژیم صهیونیستی از هم پیشی می‌گرفتند. این اقدامات نمایانگر چیست؟ آیا تشخیص نقض حقوق بشر این قدر مشکل انگاشته می‌شود یا که این امر نتیجه برخورد نابرابر و گزینشی به حقوق بشر می‌باشد. ایالات متحده امریکا در تاریخ خود از کدام دیکتاتور حمایت نکرده است؟ از پهلوی دوم، صدام، قذافی، بن‌علی یا مبارک.

۱. البته باید اذعان داشت که ایالات متحده امریکا با انعقاد معاهده‌های «وحدانی» که با بیش از پنجاه کشور منعقد نموده است، صلاحیت رسیدگی دیوان کیفری بین‌المللی را در مورد سرایان نظامی این کشور منتفی دانسته است، که خود مهم‌ترین گام در راستای عدم انجام جنایت علیه بشریت است.

۲. درباره ترور به همین نکته در مورد سردار والامقام قاسم سلیمانی بسنده می‌شود. جک‌کین رئیس سابق نیروی زمینی ارتش ایالات متحده امریکا در جلسه کنگره بیان نمود: «چرا مسئولان ایرانی (منظور سردار سلیمانی است) را نمی‌کشیم؟ چرا ما آن‌ها را ترور نکنیم؟ نمی‌گوییم اقدام نظامی کنیم، ولی عملیات ترور را پیشنهاد می‌کنم».

طبق گزارش سازمان ملل متحد، ۱۷۶ مورد نقض حقوق بشر در بحرین رخ داده است، مستکبرین این حکومت مورد حمایت چه کسانی قرار دارند؟ به نظر می‌رسد ناقضین اصلی حقوق بشر با دستانی چدنی در دستکشی مخملین کماکان به کار خویش ادامه خواهند داد. می‌توان با نگاهی کوتاه به کتاب خاطرات جرج دبلیو بوش^۱ دستور غرق مصنوعی را که مصداق بارز نقض حقوق بشر است، ملاحظه نمود که به گونه‌ای صریح بیان شده است. نگارنده سعی دارد تا با ذکر این موارد به اثبات این رویکرد دوگانه پردازد، طرفه آنکه اگر ذکر این موارد، راهبردی عملی نیابد، باز گامی در جهت نیل به حقیقت و درستی است و هرگز نباید دست از بیان حقایق برداشت که در این صورت دوری از فطرت پاک انسانی است.

ذکر موارد عینی‌تر از نقض حقوق بشر خالی از لطف نمی‌باشد. فردریک دوزیر ۳۳ ساله، پس از ۱۸ ماه تحقیقات و پس از محاکمه‌ای طولانی به دلیل ۲۵ مورد ارتکاب جرم، از جمله تجاوز، سوء استفاده اخلاقی، آدم‌ربایی و دزدی، در دادگاه محکوم شده است. وی که صاحب یک گالری در یکی از شهرهای کالیفرنیا بود، سال گذشته به طور جداگانه زنان را به گالری خود کشانده و آن‌ها را مورد آزار و اذیت جنسی قرار داده بود. قاضی پرونده پس از ادای احترام به قربانیان که دو تن از آن‌ها در دادگاه حضور داشتند، این مجرم را به تحمل ۳۷۳ سال زندان محکوم کرد. براساس گزارش اسوشیتد پرس،^۲ همچنین در جایی دیگر یک مرد جوان به جرم سوء استفاده اخلاقی از دو نفر از اقوامش، زمانی که آنها تنها هفت سال داشته‌اند، به ۸۴ سال

۱. منظور نگارنده کتاب نقطه‌ی تصمیم است.

۲. برگرفته شده از www.humanrights-iran.ir در آذرماه ۱۳۹۱.

حبس محکوم شد. ژوزه‌انریکه‌هرناندز ۳۵ ساله، در سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۷ دو دختر بچه را که هر دو از اقوام نزدیکش هستند، مورد آزار و اذیت جنسی قرار داده بود. وی پس از اینکه در آوریل ۲۰۱۱ توسط پلیس دستگیر شد به جرایمش اعتراف کرد، اما بعدتر در دادگاه مدعی شد که دخترها علیه او شهادت دروغ داده‌اند و وی بیگناه است. این در حالی است که قاضی در نهایت او را به ۸۴ سال زندان و پرداخت غرامت به قربانیان محکوم کرد. هرناندز قرار است به ازای صدمات روحی که به این دختران وارد کرده، به یکی از این قربانیان ۹۰۰ هزار دلار و به دیگری نیز ۱۰۰ هزار دلار پرداخت کند. آیا چنین مواردی اذهان عمومی را رنج نمی‌دهد.

باید اندکی پیشتر رفت تا به نقل آنچه که در ایالات متحده امریکا می‌گذرد، پرداخته شود. یکی از مقامات پیشین لس‌آنجلس ایالات متحده امریکا به جرم فعالیت در زمینه تهیه و پخش تصاویر هرزه‌نگاری کودکان به هفت سال حبس محکوم شد. آلبرت آبرامز ۶۴ ساله، در دادگاه فدرال اتهامات خود مبنی بر جمع‌آوری تصاویر هرزه‌نگاری از کودکان و پخش عکس‌های مبتذل را پذیرفته است. قاضی، وی را به هفت سال زندان و تحت نظارت قرار گرفتن در تمام مدت عمرش محکوم کرد. براساس اظهارات وکیل مدافع آبرامز، تصاویر و فیلم‌های به دست آمده از خانه وی مربوط به ۲۰ سال از زندگی او بوده که وی در این مدت سعی داشته فعالیت‌هایش را از همسرش مخفی کند. مرلین بدنارسکی، وکیل آبرامز در ادامه اذعان داشت که بدون شک عملکرد موکلش نادرست بوده، اما وی هم‌اکنون همه چیزش را از دست داده است و حتی آزادی‌اش را نیز از دست خواهد داد. وی از قاضی خواسته بود تا مجازات بیشتر از پنج

سال حبس برای آبرامز صادر نکند؛ در حالی که دادستان پرونده خواستار اشد مجازات، یعنی هشت سال زندان شده بود. قاضی فدرال در نهایت مجازات هفت سال زندان را برای وی تعیین کرد. آبرامز در دادگاه مدعی شد که از بیماری تومور مغزی و درد ناحیه کمر رنج می برد و نباید زندانی شود، اما براساس قوانین فدرال وی به طور قطع ۸۰ درصد از مجازاتش را سپری خواهد کرد. او همچنین دلیل جمع آوری این تصاویر را تومور مغزی خود دانست. براساس گزارش اسوشیتد پرس،^۱ در کشورهای توسعه یافته؛ تهیه، پخش و حتی نگهداری تصاویر هرزه نگاری کودکان جرم محسوب می شود. از اینرو دادستان تاکید کرد که این مقام سابق لس آنجلس باید مسئولیت جرایم خود و دردی که بر قربانیانش وارد کرده را بپذیرد. همچنین در اسناد این پرونده آمده است که آبرامز در اینترنت با دیگران در مورد مجموعه بزرگ خود از هرزه نگاری کودکان صحبت کرده و تاکید داشته که علاقه خاصی به آزار و اذیت جنسی کودکان دارد. خانم بدنارسکی در دادگاه یادآور شد که دلیل اینکه موکلش دست به ارتکاب این جرایم زده، این است که در چهار سالگی از سوی چند پسر بزرگتر مورد سوء استفاده اخلاقی قرار گرفته است. یکی از قربانیان آرامز در نامه ای خطاب به دادگاه نوشته بود: «همه روزه مردم در حال خرید و فروش و تماشای تصاویری از من هستند که نشان می دهد به بدترین شکل مورد تجاوز قرار گرفته ام». وی در ادامه بیان کرد که «این مردم با بی آبرویی و درد من سرگرم می شوند. من را نمی شناسند؛ در حالی که تماماً من را به تماشا نشسته اند». این وضعیت

حقوق بشر در کشوری مدعی است، درمقابل باید گفت براساس تعالیم اسلامی اگر در حکومت اسلامی، خلخال از پای زنی یهودی به در آورند، اگر مسلمانی از شدت این غم بمیرد بر وی حرجی نیست.^۱ حال این حقوق بشر و حفظ کرامت انسانی است یا آن؟ البته قضاوت بر عهده انکار حقیقت جو است.

من باب اقناع وجدان عموم ملت‌ها و اذهان بیدار به مسئله دیگری نیز پرداخته می‌شود تا روند بحث پیرامون نقض حقوق بشر در کشور مدعی صلح و حقوق بشر، میرهن و خالی از هر شک و شبهه‌ای گردد. وزارت امور خارجه ایالات متحده امریکا اعتراف کرد که نظامیان این کشور در افغانستان از سال ۲۰۰۸ تاکنون بیش از ۲۰۰ کودک و نوجوان افغان را در یک زندان نظامی در نزدیکی پایگاه هوایی بگرام زندانی کرده‌اند. به نقل از پایگاه اینترنتی شبکه خبری الجزیره قطر،^۲ وزارت امور خارجه ایالات متحده امریکا در گزارشی که در مورد پابندی به پیمان حقوق کودکان سازمان ملل متحد منتشر کرد، اذعان نمود که نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان از سال ۲۰۰۸ تاکنون بیش از ۲۰۰ کودک و نوجوان افغان را بازداشت کرده و آن‌ها را به عنوان جنگجویان علیه ایالات متحده امریکا در یک زندان نظامی در نزدیکی پایگاه هوایی بگرام قرار داده‌اند. در گزارش وزارت امور خارجه ایالات متحده امریکا که هر چهار سال یک‌بار منتشر شده و به کمیسیون حقوق کودکان سازمان ملل متحد در شهر ژنوا ارائه می‌شود، آمده است که بیشتر نوجوانان افغانی زندانی شده در بازداشتگاه‌های

۱. کرامت انسانی و حقوق بشر به معنای واقعی کلمه در اندیشه امیرالمومنین علیه‌السلام تبلور یافته است و این جلوه‌ای از آن است. لکن برای اطلاعات بیشتر به نهج‌البلاغه رجوع نمایید.

۲. برگرفته شده از www.humanrights-iran.ir در آذرماه ۱۳۹۱.

نیروهای ایالات متحده آمریکا در افغانستان بیش از ۱۶ سال سن ندارند، هر چند که به ادعای این وزارتخانه سن دقیق آنها معمولاً تا زمان بازداشت قابل تشخیص نیست. بنا به ادعای وزارت امور خارجه ایالات متحده آمریکا، زندانی کردن کودکان و نوجوانان افغان تنها با هدف ممانعت از بازگشت آنها به جنگ و درگیری صورت گرفته و تعدادی از این کودکان و نوجوانان، آزاد شده و تحویل مقامات افغانی شده‌اند. هر چند که تعداد دیگری از آنها همچنان در بازداشت به سر برده و هم‌اکنون در بازداشتگاهی در منطقه پروان افغانستان زندانی هستند. در همین راستا، جمیل داکوار، مدیر برنامه حقوق بشر اتحادیه آزادی‌های مدنی ایالات متحده آمریکا اعلام کرد که چنانچه میانگین سنی نوجوانان افغانی بازداشت شده از سوی نیروهای ایالات متحده آمریکا، هم‌اکنون بیش از ۱۶ سال نباشد، بدون شک اکثریت آنها هنگام بازداشت ۱۳ تا ۱۴ ساله بوده‌اند. جمیل داکوار ضمن انتقاد از مدت زمان طولانی بازداشت کودکان و نوجوانان افغانی از سوی نظامیان آمریکایی و غیرقابل قبول خواندن آن، تأکید کرد که این کودکان و نوجوانان در معرض خطرهای بزرگ بدنی، روحی و اخلاقی قرار داشته و دارند. به‌ویژه آنکه از دسترسی به ضمانت‌های لازم (جهت حمایت از آنها بر اساس قوانین بین‌المللی)، محروم بوده و هستند. از سوی دیگر، تینام فاستر، مدیر اجرایی شبکه عدالت بین‌المللی، سن کودکان و نوجوانان افغانی بازداشت شده از سوی نظامیان آمریکایی را ۱۱ تا ۱۲ سال عنوان کرده است و افزود که نوجوانان افغان دیگری که زیر ۱۸ سال سن دارند نیز در بازداشتگاه منطقه پروان افغانستان زندانی هستند، اما نیروهای آمریکایی به آنها و خانواده‌هایشان اجازه نمی‌دهند که سن واقعی این افراد را اعلام کنند.

لازم به ذکر است که وزارت امور خارجه ایالات متحده امریکا در گزارش سال ۲۰۰۸ خود اعلام کرده بود که این کشور نزدیک به ۵۰۰ نوجوان عراقی را در مراکز نظامی خود تحت بازداشت دارد و در پایگاه هوایی بگرام افغانستان نیز تنها ۱۰ نوجوان افغانی در زندان به سر می‌برند. همچنین در این گزارش آمده بود که این کشور از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۸ و در دوره زمامداری جرج دبلیو بوش، رئیس‌جمهوری پیشین ایالات متحده امریکا، در مجموع دوهزاروپانصد نوجوان عراقی را در زندان‌های خود زندانی کرده است.

این مباحث فقط تئینی بدون سانسور از وقایع است و به هیچ عنوان منافع افراد یا گروهی خاص در نظر گرفته نشده است. اصولاً مطمئن نظر نگارنده، صداقت و اعتمادسازی است. اصولی که اصلاً مورد توجه گزارشگر ویژه حقوق بشر قرار نگرفته است. به هر حال امید است این نوشتار مدنظر مجامع بین‌المللی و نهادهای حقوق بشری قرار گیرد. این نقض حقوق بشر توسط ایالات متحده امریکا تا جایی است که حتی مقامات کشور روسیه نیز به ستوه آمده و اظهار نظر نمودند. وزارت امور خارجه روسیه نسبت به نقض آشکار حقوق بشر از سوی نیروهای نظامی ایالات متحده امریکا در افغانستان به شدت ابراز نگرانی کرده است. به نقل از خبرگزاری بخدی نیوز افغانستان،^۱ کنستانتین دولگوف، نماینده وزارت امور خارجه روسیه در امور حقوق بشر با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد که از سال ۲۰۰۸ تا کنون نیروهای امریکایی در افغانستان بارها مرتکب نقض حقوق بشر شده‌اند. دولگوف در این بیانیه به مواردی از بازداشت و زندانی شدن نوجوانان

۱. برگرفته شده از www.humanrights-iran.ir در آذرماه ۱۳۹۱.

اشاره و اعلام کرد؛ در حال حاضر برخی از این نوجوانان همچنان تحت بازداشت نیروهای آمریکایی به سر می‌برند. اخیراً دولت واشنگتن پذیرفت که نیروهای ایالات متحده آمریکا در افغانستان شماری از افراد کم‌سن و سال را در زندان‌ها نگهداری می‌کنند که در بند قبلی مفصلاً بیان گشت. با این حال در اعلامیه کنستانتین دولگوف آمده است که ایالات متحده آمریکا سیاست دوگانه را در افغانستان دنبال می‌کند. کنستانتین دولگوف اعلام کرد که ایالات متحده آمریکا در افغانستان بر حقایق چشم‌پوشی می‌کند و طبق لزوم دید خود عمل می‌کند. وی با استناد به گزارش‌های سازمان‌های مدافع حقوق بشر افزود که تعداد بی‌شماری از اطفال که در سنین ۱۱ و ۱۲ سال قرار دارند، تحت بازداشت نیروهای نظامی ایالات متحده آمریکا هستند. نماینده وزارت امور خارجه روسیه در امور حقوق بشر تعداد دقیق این زندانیان را اعلام نکرد، اما تأکید کرد که تعداد واقعی اطفال زندانی بیش از آن چیزی است که سازمان ملل پیش‌بینی کرده است.

به نظر می‌رسد، اقراری که از جانب رییس‌جمهور اسبق ایالات متحده آمریکا صورت گرفته است، تا حدی عمل فاجعه را نشان می‌دهد. به گزارش شبکه تلویزیونی راشاتودی، جیمی کارتر در گفتگو با این شبکه گفت: «دولت آمریکا حقوق خصوصی شهروندان را نقض می‌کند. اکنون در آمریکا قوانینی به تصویب رسیده است که بر اساس آن استراق سمع مجاز شمرده می‌شود، اما وقتی من رییس‌جمهور بودم، قانونی به تصویب رسیده بود که این کار باید با دستور قاضی و تنها با به خطر افتادن امنیت ملی صورت می‌گرفت. اکنون این اقدام در سراسر آمریکا صورت می‌گیرد». کارتر افزود: «به نظر من آمریکا باید براساس قوانین اعلامیه جهانی حقوق بشر عمل

کند. در اعلامیه جهانی حقوق بشر سی بند قرار داده شده است که به نظر من امریکا از این سی بند، حدود ده بند آن را نقض می‌کند. کارتر همچنین به تحولات منطقه خاورمیانه اشاره کرد و افزود: «اسرائیل باید به استثنای برخی مناطق، براساس مرزهای سال ۱۹۶۷ از خاک فلسطین عقب‌نشینی کند و به فلسطینیان اجازه دهد در صلح زندگی کنند. اما نتانیاهو توافقی را که در تمام جهان به رسمیت شناخته شده است، نقض کرد. زیرا، نخست، وی تصمیم گرفت تا جایی که می‌تواند خاک فلسطین را اشغال کند و این روند به طور غیرقانونی هر هفته ادامه دارد. اسرائیل خانه‌های مسکونی را توقیف می‌کند و آن‌هایی را هم که نمی‌تواند توقیف کند، تخریب می‌کند. بعد ساکنان شهرک‌ها را برای اشغال مناطق مورد نظر راهی خاک فلسطین می‌کند. دوم اینکه نتانیاهو اعلام کرد؛ قصد دارد در آینده تسلط منطقه رودخانه اردن تا دریای مدیترانه را به دست گیرد و این یعنی اینکه فلسطینیان هرگز قادر نخواهند بود منطقه‌ای را در اختیار داشته باشند. نکته سوم اینکه نتانیاهو برای اولین بار اعلام کرد؛ اسرائیل، اعراب را یک کشور یهودی در نظر می‌گیرد. این درحالی است که حتی در خاک اسرائیل، بیست و پنج درصد غیریهود وجود دارد. وقتی حماس و فتح با میانجیگری مصر در آستانه صلح قرار گرفتند، نتانیاهو و امریکا از مواضع خود عقب‌نشینی کردند و از آشتی میان این دو جلوگیری کردند که به نظر من این مسئله بسیار حایز اهمیت بود. برای اولین بار نتانیاهو و آویگدور لیبرمن همسو با یکدیگر معتقدند اسرائیل هر بخشی از خاک فلسطین را که بخواهد می‌تواند اشغال کند. این اولین بار در تاریخ است که نخست‌وزیر اسرائیل و رئیس‌جمهور امریکا در خصوص اهداف در خاورمیانه با یکدیگر

اختلاف پیدا کردند. مشکلی که در خاورمیانه و دیگر مناطق وجود دارد این است که طرف‌های درگیر تمایلی به حل اختلاف موجود ندارند. تاکنون نتایجی تمایلی به این کار نشان نداده است. وی هرگز از خود تمایلی برای توقف ساخت شهرک‌ها نشان نداد تا با فلسطینیان به مذاکرات صلح ادامه دهد». کارتر در خصوص مقاله‌ای که در *«مهم‌ترین مسئله‌ای که در این مقاله مطرح کردم در خصوص واکنش به حادثه حملات بارده سپتامبر است که تروریست‌ها منجر به کشته شدن بیش از سه هزار آمریکایی و تخریب دو ساختمان و حمله به ساختمان وزارت دفاع آمریکا شدند. آمریکایی‌ها برای جلوگیری از حملات مشابه، مرتکب اشتباهاتی شدند. من تنها کسی هستم که مخالف حمله به مردم با استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین بودم و می‌دانم خیلی از آمریکایی‌ها با من مخالفند. اما به نظر من با حمله هواپیماهای بدون سرنشین به افراد مظنون به فعالیت‌های تروریستی که هنوز جرم آن‌ها به اثبات نرسیده است، اوضاع به جای آنکه بهتر شود، بدتر خواهد شد. به علاوه، حمله هواپیماهای بدون سرنشین آمریکا حتی گاهی اوقات منجر به مرگ زنان و کودکان در مراسم عروسی شده است. این اقدامات به جای اینکه باعث کشته شدن دشمنان از سرکردگان تروریست‌ها شود، باعث پرورش تروریست‌های دیگری شده است»*^۱.

در این فراز فراتر از نظرات مقامات رسمی سخن گفته شده است تا به ذکر مجمل این نقض حقوق بشر پرداخته شود. دادگاه حقوق بشر

1. <http://www.khabaronline.ir/detail/2607471>

اروپایی، سازمان اطلاعات ایالات متحده امریکا (سیا)^۱ را برای اولین بار به انجام شکنجه یک مظنون تروریستی، گناهکار اعلام کرد.^۲ به نقل از شبکه خبری راشاتودی در آذرماه ۱۳۹۱، یک شهروند آلمانی پس از آنکه به اشتباه به جای یک عضو القاعده بازداشت شد، به صورت غیرقانونی توسط یک تیم شکنجه سازمان سیا مورد شکنجه و آزار جسمی قرار گرفت. دادگاه حقوق بشر اروپایی مستقر در استراسبورگ به صورت متفق‌القول حکم داد که این شهروند آلمانی به نام خالدالمصری توسط تیم شکنجه سیا مورد شکنجه قرار گرفته است. این تیم، یک گروه سری است که به صورت محرمانه پروازهایی انجام داده و مظنونان به انجام فعالیت‌های تروریستی را در بازداشتگاه‌هایی در کشورهای چون رومانی و لهستان تحت شکنجه و آزار جسمانی قرار می‌دهد. این دادگاه همچنین مقدونیه را به اتهام زندانی کردن، تجاوز و شکنجه این شهروند آلمانی که لبنانی‌الاصل است گناهکار شناخته و دولت این کشور را به پرداخت ۶۰ هزار یورو به عنوان غرامت به وی محکوم کرد. این در حالی است که دولت مقدونیه هرگونه ارتباط با این آدم‌ربایی و شکنجه را رد می‌کند. جیمز گلدستون، مدیر اجرایی بنیاد جامعه باز (سوروس) به روزنامه گاردین گفته است که حکم ارایه شده از سوی دادگاه حقوق بشر اروپایی باید عاملی برای بیداری دولت باراک اوباما، رئیس‌جمهوری ایالات متحده امریکا و دادگاه‌های امریکایی باشد. این امر کاملاً

1. CIA

۲. این در حالی است که براساس اصل سی‌وهشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران: «هرگونه شکنجه برای گرفتن اقرار و یا کسب اطلاع ممنوع است، اجبار شخص به شهادت، اقرار یا سوگند، مجاز نیست و چنین شهادت و اقرار و سوگندی فاقد ارزش و اعتبار است. متخلف از این اصل طبق قانون مجازات می‌شود».

غیر قابل قبول است که کنگره ایالات متحده آمریکا از بررسی اقدامات و فعالیت‌های سازمان سیا دست بردارد. بن امرسون، گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر و امر مقابله با تروریسم، معتقد است که این حکم یک نقطه عطف کلیدی برای مقابله یا موارد نقض حقوق بشر توسط سازمان سیا در دوران ریاست جمهوری جورج دبلیو بوش محسوب می‌شود. این مقام مسئول سازمان ملل متحد همچنین افزود: دولت ایالات متحده آمریکا باید به خاطر نقش کلیدی‌اش در جرایم سیستماتیک و نقض حقوق بشر عذرخواهی کند. همچنین آلمان هم باید مقامات ایالات متحده آمریکا را که در دستگیری و شکنجه خالد المصبری دست داشتند به دادگاه معرفی نماید. پلیس مقدونیه خالد المصبری را در دسامبر ۲۰۰۳ دستگیر کرد. وی در ژانویه ۲۰۰۴ به هتلی در اسکوپیه، پایتخت مقدونیه منتقل شد؛ محلی که وی برای ۲۳ روز به اتهام رابطه با سازمان‌های تروریستی مورد بازجویی قرار گرفت. وی همچنین داشتن هرگونه ارتباطی با دیپلمات‌های آلمانی را رد کرد و افزود که حتی آن‌ها یک بار وی را تهدید کردند که به سویش شلیک می‌کنند. دادگاه حقوق بشر اروپایی اعلام کرد: المصبری توسط تیم شکنجه سازمان سیا به شدت مورد شکنجه، آزار جنسی و لفظی قرار گرفته است. این دادگاه همچنین اعلام کرد که شکنجه‌های اعمال شده علیه این شهروند آلمانی در فرودگاه اسکوپیه با حضور مقامات دولتی و سیستم قضایی مقدونیه صورت گرفته است. بنابراین دولت مقدونیه مسئول شکنجه‌هایی است که توسط مقامات خارجی علیه این فرد اعمال شده است. بعد از اسکوپیه نیز المصبری را به یک سلول بتنی کثیف، تاریک و مخفی در داخل یک کارخانه آجرسازی در کابل افغانستان منتقل

نمودند. وی در آنجا نیز به شدت مورد آزار و شکنجه و ضرب و شتم قرار گرفت. پس از آن هم که ایالات متحده امریکا متوجه شد این مرد را به جای شخص دیگری به اشتباه دستگیر کرده است، با دستان و چشمان بسته وی را به آلبانی منتقل کرده و سپس به ایالات متحده امریکا فرستاده است. حکم ارایه شده از سوی دادگاه حقوق بشر اروپایی با تصویب نهایی گزارش تفصیلی شش هزار صفحه‌ای در خصوص تکنیک‌ها و روش‌های وحشتناک بازجویی توسط یک کمیته مجلس سنای ایالات متحده امریکا، مورد توجه قرار گرفته است. سناتور دایان فیشتاین، رییس این کمیته بدون اشاره به جزئیات بیشتر درباره این گزارش مفصل، تنها اعلام کرد که تکنیک‌های بازجویی توسط سازمان سیا، اشتباهاتی وحشتناک هستند. مطالعات سه‌ساله این کمیته بر روی شش میلیون مدرک و سند موجود مشخص کرد که تاکتیک‌های بازجویی چون ضرب و شتم و شکنجه‌های وحشیانه باعث پیشرفت‌های اطلاعاتی نمی‌شوند.

حال باید اندکی فراتر رفته و نیم‌نگاهی هم به ساختار شورای امنیت انداخت. آیا تا به حال راجع به حق و تو تامل شده است. و تو کلمه‌ای از زبان لاتین و به معنای «من منع می‌کنم» است. این واژه نخست در مجلس‌های دوره امپراتوری روم به کار می‌رفت. اگر در یک نظام رای‌گیری، نظر مخالف یک یا چند رای‌دهنده، فارغ از نتیجه شمارش آرا، بتواند نتیجه را ملغی کند، اصطلاحاً بیان می‌شود که رای و تو شده است». این حالت به‌ویژه وقتی پیش می‌آید که بر پایه آیین‌نامه رای‌گیری نیاز به «توافق به اتفاق آرا» باشد. در این حالت هریک از رای‌دهندگان حق و تو دارند، چون اگر رای مخالف دهند اتفاق آرا حاصل نمی‌شود و پیشنهاد به تصویب نمی‌رسد. از مشهورترین موارد

و تو در دوران معاصر استفاده از حق و تو در شورای امنیت سازمان ملل متحد است. بر اساس منشور سازمان ملل متحد، شورای امنیت دارای ۱۰ عضو غیر دایم و ۵ عضو دایم است. اعضای دایم شورا دارای این حق ناعادلانه هستند. از ابتدای تاسیس سازمان تا کنون، نسبت به این حق، نظریات متفاوتی اظهار شده و بیشتر این نظریات، مخالف این حق بوده است. علاوه بر ایرادهای حقوقی و تناقضات نظری و عملی، حق و تو از دیدگاه اسلام نیز پذیرفته نیست؛ زیرا این حق بر اساس قدرت قدرتمندان آن زمان و در قالب یک قانون، به پنج کشور اعطا شده و موجب تسلط و نفوذ بر سایر کشورها گردیده است. حق و تو ناشی از بند ۳ ماده ۲۷ منشور سازمان ملل متحد است که اشعار دارد: «تصمیمات شورای امنیت راجع به سایر مسائل (مسائل مربوط به غیر آیین کار) با رای مثبت نه عضو، که شامل آرای تمام اعضای دایم باشد، اتخاذ می گردد». باید افزود هر یک از پنج عضو دایمی شورای امنیت می تواند با دادن رای منفی، از صدور قطعنامه ای در شورای امنیت جلوگیری نماید. این رای منفی عضو دایمی شورای امنیت را، که مانع از تصویب قطعنامه می شود، «و تو» می نامند. این رای منفی فقط هنگامی و تو تلقی می گردد که به مسائل ماهوی و نه مسائل آیین کار مربوط باشد. در تعریف «حق و تو» می توان به طور خلاصه و نیز جامع تر گفت: حق و تو عبارت است از رای منفی هر یک از اعضای دایم شورای امنیت سازمان ملل متحد به قطعنامه های دارای آرای مثبت شورای امنیت در مسائل ماهوی. به دیگر سخن، رای غیر مثبت هر یک از اعضای دایم شورای امنیت سازمان ملل متحد به قطعنامه های دارای آرای مثبت شورای امنیت

در مسایل ماهوی، حق و تو محسوب می‌گردد.^۱

کدام اصل در دموکراسی این امر را تأیید می‌نماید. تا چه زمانی باید نسبت به این نقض آشکار دموکراسی سکوت اختیار کرد. به نظر می‌رسد زمان آن رسیده است که به بررسی این روند پرداخت. براساس قوانین ناعادلانه سازمان ملل ۵ عضو از ۱۵ عضو شورای امنیت که عضویت دایم این شورا را نیز دارند، از این حق برخوردار شده‌اند که شامل ایالات متحده امریکا، انگلستان، فرانسه، روسیه و چین است. ایالات متحده امریکا ۷۷ بار از این حق استفاده کرده است که ۳۶ بار از آن برای حمایت از رژیم صهیونیستی بوده است (این آمار تا سال ۲۰۰۶ است) و با این حق حتی از سرزنش شدن رژیم صهیونیستی به علت جنایاتش علیه کشورهای همسایه نیز جلوگیری کرده است. همچنین مانع از محکوم شدن رژیم صهیونیستی در موضوع به آتش کشیدن مسجدالاقصی یا ترور شیخ احمد یاسین بیابگذار حماس شده است. جدول زیر لیست کامل ونوهای ایالات متحده امریکا و قطعنامه‌های مهم علیه کشورهای منطقه تا سال ۲۰۰۶ است؛^۲

1. <http://fa.wikipedia.org/wiki/وَنوحق>

2. <http://www.un.org/en/sc/documents/resolutions/index.shtml>

سال	تاریخ رای گیری	(بدون رای - رای مخالف - رای موافق)	ثبت رسمی	موضوع
۲۰۰۶	۱۱ نوامبر	۴-۱-۱۰	S/PV.5565	درخواست برای خروج فوری نیروهای اسرائیلی از غزه و توقف درگیری از هر دو طرف با وتوی ایالات متحده امریکا روبرو شد
۲۰۰۶	۱۳ جولای	۴-۱-۱۰	S/PV.5488	شورای امنیت به دلیل وتوی ایالات متحده امریکا، در صدور قطعنامه‌ای برای آزادی سرباز رژیم صهیونیستی (شالیت) در مقابل آزادسازی اسیران فلسطینی و از بین رفتن محاصره ناکام ماند.
۲۰۰۴	۱۵ اکتبر	۳-۱-۱۱	S/PV.5051	واشنگتن همچنین با وتوی خود باعث بی اثر شدن پیش نویس قطعنامه‌ای علیه رژیم صهیونیستی شد که خواستار عقب نشینی رژیم

صهیونیستی از غزه بود.				
واشنگتن در این سال پیش‌نویس قطعنامه‌ای که رژیم صهیونیستی را برای ترور شیخ احمد یاسین، بنیان‌گذار جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) محکوم می‌کرد، وتو کرد.	S/PV.4934	۱۱-۱-۳	۲۵ مارس	۲۰۰۴
در همین سال ایالات متحده امریکا بار دیگر پیش‌نویس قطعنامه‌ای را که از رژیم صهیونیستی می‌خواست دیوار حائل در سرزمین‌های اشغالی را از بین ببرد، وتو کرد.	S/PV.4842	۱۰-۱-۴	۱۱۴ اکتبر	۲۰۰۳
ایالات متحده امریکا پیش‌نویس قطعنامه‌ای را که از باس خرافات در مواجهه با رژیم صهیونیستی حمایت می‌کرد، وتو کرد.	S/PV.4828	۱۱-۱-۳	۱۶ سپتامبر	۲۰۰۳
ایالات متحده امریکا پیش‌نویس قطعنامه پیشنهادی از سوی سوریه که رژیم	S/PV.4681	۱۲-۱-۲	۲۰ دسامبر	۲۰۰۲

صهیونیستی را در قتل چند کارمند سازمان ملل محکوم می کرد، و تو کرد.				
تجدید ماموریت نیروهای حافظ صلح سازمان ملل و مصونیت نیروهای ایالات متحده امریکایی از صلاحیت دادگاه های ICC	S/PV.4563	۱۳-۱-۱	۳۰ ژوئن	۲۰۰۲
ایالات متحده امریکا تلاش ها برای تصویب یک قطعنامه جهت عقب نشینی رژیم صهیونیستی از مناطق تحت سلطه تشکیلات خودگردان را با وتوی خود بی اثر کرد.	S/PV.4438 p.30	۱۲-۲-۲	۱۴ دسامبر	۲۰۰۱
ایالات متحده امریکا پیش نویس قطعنامه شورای امنیت برای تشکیل یک گروه ناظر برای حمایت از حقوق فلسطینیان در کرانه باختری و غزه را و تو کرد.	S/PV.4305 p.5	۹-۱-۴	۲۷ مارس	۲۰۰۱
در همین سال ایالات متحده امریکا از حق و تو علیه	S/PV.3756 p.6	۱۳-۱-۱	۲۱ مارس	۱۹۹۷

پیش‌نویس قطعنامه‌ای که رژیم صهیونیستی را به ساخت شهرک‌های یهودی‌نشین در مناطق فلسطینی محکوم می‌کرد، استفاده کرد.				
ایالات متحده امریکا مانع صدور قطعنامه‌ای شد که در آن رژیم صهیونیستی محکوم به ساخت‌وسازهای بی‌رویه در قدس شرقی می‌شد.	S/PV.3747 p.4	۱۴-۱-۰۰	۷ مارس	۱۹۹۷
ایالات متحده امریکا مانع صدور قطعنامه‌ای علیه رژیم صهیونیستی شد. در پیش‌نویس این قطعنامه از رژیم صهیونیستی خواسته شده بود تا بر سیاست‌های خود در خصوص مصادره ۵۳ هکتار از اراضی فلسطینی در قدس شرقی تجدیدنظر کند.	S/PV.3538 p.6	۱۴-۱-۰۰	۱۷ می	۱۹۹۵
ایالات متحده امریکا پیش‌نویس قطعنامه‌ای را که کشورهای عضو جنبش عدم	S/PV.2926 p.36	۱۴-۱-۰۰	۳۱ می	۱۹۹۰

تعهد آن را تقدیم شورای امنیت کرده بودند و اقدامات رژیم صهیونیستی در فلسطین را محکوم می کرد، و تو کرد.				
ایالات متحده امریکا قطعنامه شورای امنیت که سیاست های رژیم صهیونیستی در سرزمین های اشغالی را محکوم می کرد، و تو کرد.	S/PV. 2889 p.32	۱۴-۱-۰۰	۷ ژانویه	۱۹۸۹
ایالات متحده امریکا پیش نویس کشورهای عضو جنبش عدم تعهد که سیاست های رژیم صهیونیستی را در سرزمین های اشغالی محکوم می کرد، و تو کرد.	S/PV. 2867 p. 31	۱۴-۱-۰۰	۹ ژوئن	۱۹۸۹
ایالات متحده امریکا شورای امنیت برای محکومیت رژیم صهیونیستی در خصوص نقض حقوق بشر در سرزمین های عربی را تو کرد.	S/PV. 2850 p. 34	۱۴-۱-۰۰	۱۷ فوریه	۱۹۸۹
واشنگتن همچنین بار دیگر از	S/PV. 2832 p. 28	۱۴-۱-۰۰	۱۴	۱۹۸۸

حق وتو علیه قطعنامه شورای امنیت در خصوص محکومیت تجاوزات هوایی و زمینی رژیم صهیونیستی به خاک لبنان استفاده کرد.			دسامبر	
در همین سال بار دیگر ایالات متحده امریکا پیش‌نویس قطعنامه‌ای را که حمله به جنوب لبنان را محکوم می‌کرد، وتو کرد.	S/PV. 2814 p. 58	۱۴-۱-۰۰	۱۰ می	۱۹۸۸
در همین سال وتوی ایالات متحده امریکا علیه قطعنامه شورای امنیت که سیاست‌های رژیم صهیونیستی را در اجرای طرح مشت آهنین برای ممانعت از انتفاضه فلسطینی محکوم می‌کرد، می‌اث‌ر کرد.	S/PV. 2806 p. 53	۱۴-۱-۰۰	۱۵ آوریل	۱۹۸۸
ایالات متحده امریکا پیش‌نویس قطعنامه‌ای را علیه رژیم صهیونیستی مبنی بر محکومیت عملیات	S/PV. 2790 p. 42	۱۴-۱-۰۰	۱ فوریه	۱۹۸۸

انتقام جویانه این رژیم علیه فلسطینیان، وتو کرد.				
ایالات متحده امریکا پیش نویس قطعنامه‌ای را که سیاست‌های خصمانه رژیم صهیونیستی در جنوب لبنان را محکوم می‌کرد و از این رژیم می‌خواست تا فوراً به اقداماتش در لبنان علیه غیرنظامیان پایان دهد، وتو کرد.	S/PV. 2784 pp. 39-50	۱۳-۱-۱	۱۸ ژانویه	۱۹۸۸
ایالات متحده امریکا از حق وتو استفاده کرد و پیش نویس قطعنامه‌ای که سیاست‌های رژیم صهیونیستی معروف به مشت آهنین و سیاست‌های شکستن استخوان کودکانی که اقدام به پرتاب سنگ می‌کنند را وتو کرد.	S/PV. 2682 p. 43	۹-۵-۱	۲۱ آوریل	۱۹۸۶
ایالات متحده امریکا پیش نویس قطعنامه‌ای را که اقدام رژیم صهیونیستی در	S/PV. 2655 p. 114	۱۰-۱-۴	۶ فوریه	۱۹۸۶

ربودن یک هواپیمای مسافری لیبیایی را محکوم می‌کرد، و تو کرد.				
در همین سال پیش‌نویس قطعنامه شورای امنیت که تجاوزات رژیم صهیونیستی به مسجدالاقصی را محکوم می‌کرد، توسط دولت ایالات متحده امریکا و تو شد.	S/PV. 2650 p. 31	۱۳-۱-۱	۳۰ ژانویه	۱۹۸۶
این کشور پیش‌نویس قطعنامه‌ای را که خواستار عقب نشینی رژیم صهیونیستی از لبنان بود، و تو کرد.	S/PV. 2642 p. 38	۱۱-۱-۳	۱۷ ژانویه	۱۹۸۶
ایالات متحده امریکا پیش‌نویس قطعنامه‌ای که رژیم صهیونیستی را محکوم به سرکوب وحشیانه فلسطینیان می‌کرد، و تو کرد.	S/PV. 2605 para 170	۱۰-۱-۴	۱۳ سپتامبر	۱۹۸۵
پیش‌نویس قطعنامه لبنان در شورای امنیت برای محکومیت اقدامات رژیم صهیونیستی در جنوب لبنان	S/PV. 2573 para 208	۱۱-۱-۳	۱۲ مارس	۱۹۸۵